

Conclusies

- vernietiging van het besluit van de Commissie van 21 maart 2018 tot verlening van gedeeltelijke toegang tot documenten krachtens verordening (EG) nr. 1049/2001 van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
- in ieder geval verwijzing van de Commissie in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 2, derde streepje, van verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43).
2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 2, derde streepje, van verordening nr. 1049/2001.
3. Derde middel: schending van artikel 4, lid 2, eerste streepje, van verordening nr. 1049/2001, artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en artikel 7 van het Handvest van de grondrechten, alsook artikel 339 VWEU.
4. Vierde middel: schending van de motiveringsplicht.

Beroep ingesteld op 23 april 2018 — US/ECB

(Zaak T-255/18)

(2018/C 231/42)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: US (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

dientengevolge:

- het besluit van 13 juni 2017 om verzoekers overeenkomst niet om te zetten nietig te verklaren;
- het besluit van de ECB van 11 oktober 2017 tot afwijzing van verzoekers verzoek om administratieve herziening („administrative review”) van 11 augustus 2017 nietig te verklaren;
- het besluit van de ECB van 13 februari 2018, waarvan verzoeker op diezelfde dag kennis is geven, tot afwijzing van zijn klacht („grievance procedure”) van 7 december 2017 nietig te verklaren;

- een vergoeding voor de geleden schade toe te kennen;
- de verwerende partij te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan een exceptie van onwettigheid van het Omzettingsbeleid, aangezien dit in strijd is met artikel 10, onder c), van de arbeidsvoorwaarden en met artikel 2.0 van de Regels voor het personeel en tevens in strijd is met regels van hogere rang.
2. Tweede middel, ontleend aan een exceptie van onwettigheid, aangezien artikel 10, onder c), van de Arbeidsvoorwaarden en artikel 2.0 van de Regels voor het personeel in strijd zijn met richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd en met overweging 6 van de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd.
3. Derde middel, ontleend aan een exceptie van onwettigheid van de richtsnoeren voor de Annual Salary and Bonus Review (ASBR), aangezien deze inbreuk maken op de motiveringsplicht en in strijd zijn met het beginsel van rechtszekerheid.
4. Vierde middel, ontleend aan beoordelingsfouten en niet-nakoming van de motiveringsplicht, voor wat ten eerste de aan de verzoekende partij toegekende salaristrappen betreft, ten tweede haar „constante ontwikkeling”, en ten derde het voorzien in de behoeften van de onderneming („business needs”) voor de specifieke kennis, bekwaamheden en deskundigheid van de verzoekende partij.

Beroep ingesteld op 24 april 2018 — Arezzo Indústria e Comércio/EUIPO (SCHUTZ)

(Zaak T-256/18)

(2018/C 231/43)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Arezzo Indústria e Comércio SA (Belo Horizonte, Brazilië) (vertegenwoordigers: A. Sebastião en J. Pimenta, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: Uniewoordmerk „SCHUTZ” — inschrijvingsaanvraag nr. 15 723 265

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 12 februari 2018 in zaak R 661/2017-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.